

STOCKFORS

Tarina Patruunasta Alfred Kihlman 1825-1904

Nuori Alfred Kihlman pääsi ylioppilaaksi vuonna 1843. Kolmen vuoden päästä hänet vihittiin papiksi. Vuonna 1851 Kihlman lähti pitkälle ulkomaanmatkalle Keski-Eurooppaan, terveydellisistä syistä. Matkallaan Saksassa hän tapasi professori J. T. Beckin, jonka uskonnolliset opit toivat hänen sydämeensä rauhan.

Palattuaan matkaltaan Kihlman toimi ystävänsä sijaisena Vaasan ylä-alkeiskoulussa. Vuonna 1854 hän sai nimityksen Vaasan lukion saksan kielen lehtoriksi. 1866 hänet nimitettiin uuden, Helsingissä toimivan normaalkoulun uskonnon yliopettajaksi. Vuoden kuluttua nimityksestä Kihlmanista tuli koulun vararehtori ja vuonna 1871 rehtori. Rehtorin virassa hän toimi aina vuoteen 1895. Ei siis näytä ollenkaan siltä, että Alfred Kihlman olisi todella ollut yksi aikansa suurmiehistä teollisuusalalla. Näin kuitenkin oli.

Vuonna 1846 Kihlman nai pastori von Essenin tytärpuolen, Angelica Fabritiuksen, joka valittavasti kuoli jo vuonna 1851.

Kihlman auttoi vaimonsa enoa myymään Puhoksen sahan ja myllyn. Sen myötä hän alkoi kiinteästi osallistua taloudellisiin yrityksiin. Hän oli mukana mm. rahoittamassa hyvän ystävänsä A. A. Levónin Vaasan Puuvillatehdas Oy:tä. Kihlman asui Vaasassa kolme vuotta ja sinä aikana hän toimi ahkerasti Levónin apuna puuvilla-tehtaassa. Kihlman oli mm. johtokunnan jäsen ja puheenjohtaja.

Vuonna 1858 mies nai hovioikeudenneuvos Forsselin tyttären, Hilda Forsselin. Avioliitto oli

onnellinen ja vaimon tuki ja rakkaus uskonnollisen vakaumuksen rinnalla olivat varmasti Kihlmanin kantavia voimia hänen uransa ja elämänsä vaikeina aikoina.

Saatuaan lisää tietoa ja taitoa teollisuus-alasta, Kihlman oli valmis perustamaan oman yrityksen. Vuonna 1859 valmistuikin Kihlmanin ja hänen ystävänsä, apteekkari Victor L. Schaumanin, luujauhomylly, joka oli ensimmäinen alallaan Suomessa. Mylly toimi aluksi tuulella ja se valmisti luujauhoa, jota käytettiin lannoitteena maataloudessa. Vuonna 1860 yritystä laajennettiin rakentamalla sen yhteyteen vesimylly. Tehdas toimi aina vuoteen 1887 asti, jolloin se tuhoutui tulipalossa.

Vuonna 1861 Alfred Kihlman oli mukana panemassa alulle kahta suuryritystä; Tampereen Pellava- ja Rautateollisuus Osakeyhtiötä ja Suomen Yhdyspankkia. Kihlman valittiin Tampereen Pellavatehtaan uuden johtokunnan puheenjohtajaksi vuonna 1866, kun sen edellinen johtokunta syrjäytettiin mahtavien velkojen vuoksi. Velkoja yhtiöllä oli lähes kaksi miljoonaa kultamarkkaa, eikä yksikään pankki olisi suostunut antamaan sille enää lainaa. Kihlmanin onnistui kuitenkin saada vielä kerran luottoa ja se koitui yrityksen pelastukseksi.

Alfred Kihlman ei kuitenkaan ainoastaan pelastanut vanhaa, hän myös loi uutta. Hän teki aloitteen puuhiomon perustamiseksi pellavatehtaan ja konepajan yhteyteen sekä puolsi Inkeröisten puuhiomon ostamista vuonna 1887.

Vaakalaudalla ei kuitenkaan ollut ainoastaan Tampereen Pellava- ja Rautateollisuus Osakeyhtiö vaan myös Kihlmanin omat varat, sillä eräs liikemieheksi ryhtynyt entinen kapteeni, Fabian von Schantz sai Kihlmanin suostuteltua osallistumaan puutavara-alalle. Miehet perustivat yhdessä Hämeenlinnan Höyrysahan ja ostivat pari muutakin sahalaitosta. Asiat eivät kuitenkaan sujuneet, ja Kihlman, joka oli mennyt suuriin takuusitoumuksiin yhtiöiden lainoista, joutui suuriin vaikeuksiin. Hän menetti n. 700 000 kultamarkkaa. Sahat tekivät vararikon, mutta Kihlman itse sai suurin ponnistuksin kaikki sitoumuksensa suoritetuksi ja oli muutamassa vuodessa taas vakaalla pohjalla. Vaikeuksien ilmetyä von Schantz oli lähtenyt ulkomaille ja jättänyt Kihlmanin yksin. Silti Alfred Kihlman ei koskaan moittinut miestä tai syyttänyt häntä vastoinkäymisistään.

Kihlman oli myös Kansallis-Osake-Pankin hallintoneuvoston puheenjohtaja kymmenen vuoden ajan.

Koko maan konepajateollisuudelle erittäin merkittävä panos oli Kihlmanin aloitteesta tehty päätös kotimaisen veturivalmistuksen aloittamisesta vuonna 1900. Näistä teoista ja ansioista voimme päätellä, että opettajan ja rehtorin viran rinnalla Alfred Kihlman todellakin oli myös teollisuusalan suurmies.

Suomen Yhdyspankin osake

Tampellan pääportti

Kansallis-osake-pankin osake

Tampellan osake

Tampellan työläisiä

Alfred Kihlman 1825-1904

Suomen Yhdyspankin osake

Tampellan pääportti

Kansallis-osake-pankin osake

Tampellan osake

Tampellan työläisiä

Alfred Kihlman 1825-1904

Nuori Alfred Kihlman pääsi ylioppilaaksi vuonna 1843. Kolmen vuoden päästä hänet vihittiin papiksi. Vuonna 1851 Kihlman lähti pitkälle ulkomaanmatkalle Keski-Eurooppaan, terveydellisistä syistä. Matkallaan Saksassa hän tapasi professori J. T. Beckin, jonka uskonnolliset opit toivat hänen sydämeensä rauhan.

Palattuaan matkaltaan Kihlman toimi ystävänsä sijaisena Vaasan ylä-alkeskoulussa. Vuonna 1854 hän sai nimityksen Vaasan lukion saksan kielen lehtoriksi. 1866 hänet nimitettiin uuden, Helsingissä toimivan normaalikoulun uskonnon yliopettajaksi. Vuoden kuluttua nimityksestä Kihlmanista tuli koulun vararehtori ja vuonna 1871 rehtori. Rehtorin virassa hän toimi aina vuoteen 1895. Ei siis näytä ollenkaan siltä, että Alfred Kihlman olisi todella ollut yksi aikansa suurmiehistä teollisuusalalla. Näin kuitenkin oli.

Vuonna 1846 Kihlman nai pastori von Essenin tytärpuolen, Angelica Fabritiuksen, joka valitettavasti kuoli jo vuonna 1851.

Kihlman auttoi vaimonsa enoa myymään Puhoksen sahan ja myllyn. Sen myötä hän alkoi kiinteästi osallistua taloudellisiin yrityksiin. Hän oli mukana mm. rahoittamassa hyvän ystävänsä A. A. Levónin Vaasan Puuvillatehdas Oy:tä. Kihlman asui Vaasassa kolme vuotta ja sinä aikana hän toimi ahkerasti Levónin apuna puuvillatehtaassa. Kihlman oli mm. johtokunnan jäsen ja puheenjohtaja.

Vuonna 1858 mies nai hovioikeudenneuvos Forsselin tyttären, Hilda Forsselin. Avioliitto oli onnellinen ja vaimon tuki ja rakkaus uskonnollisen vakaumuksen rinnalla olivat varmasti Kihlmanin kantavia voimia hänen uransa ja elämänsä vaikeina aikoina.

Saatuaan lisää tietoa ja taitoa teollisuusalasta, Kihlman oli valmis perustamaan oman yrityksen. Vuonna 1859 valmistuikin Kihlmanin ja hänen ystävänsä, apteekkari Victor L. Schaumanin, luujauhomylly, joka oli ensimmäinen alallaan Suomessa. Mylly toimi aluksi tuulella ja se valmisti luujauhoa, jota käytettiin lannoitteena maataloudessa. Vuonna 1860 yritystä laajennettiin rakentamalla sen yhteyteen vesimylly. Tehdas toimi aina vuoteen 1887 asti, jolloin se tuhoutui tulipalossa.

Vuonna 1861 Alfred Kihlman oli mukana panemassa alulle kahta suuryritystä; Tampereen Pellava- ja Rautateollisuus Osakeyhtiötä ja Suomen Yhdyspankkia. Kihlman valittiin Tampereen Pellavatehtaan uuden johtokunnan puheenjohtajaksi vuonna 1866, kun sen edellinen johtokunta syrjäytettiin mahtavien velkojen vuoksi. Velkoja yhtiöllä oli lähes kaksi miljoonaa kultamarkkaa, eikä yksikään pankki olisi suostunut antamaan sille enää lainaa. Kihlmanin onnistui kuitenkin saada vielä kerran luottoa ja se koitui yrityksen pelastukseksi.

Alfred Kihlman ei kuitenkaan ainoastaan pelastanut vanhaa, hän myös loi uutta. Hän teki aloitteen puuhiomon perustamiseksi pellavatehtaan ja konepajan yhteyteen sekä puolsi Inkeröisten puuhiomon ostamista vuonna 1887.

Vaakalaudalla ei kuitenkaan ollut ainoastaan Tampereen Pellava- ja Rautateollisuus Osakeyhtiö vaan myös Kihlmanin omat varat, sillä eräs liikemieheksi ryhtynyt entinen kapteeni, Fabian von Schantz sai Kihlmanin suostuteltua osallistumaan puutavara-alalle. Miehet perustivat yhdessä Hämeenlinnan Höyrysahan ja ostivat pari muutakin sahalaitosta. Asiat eivät kuitenkaan sujuneet, ja Kihlman, joka oli mennyt suuriin takuusitoumuksiin yhtiöiden lainoista, joutui suuriin vaikeuksiin. Hän menetti n. 700 000 kultamarkkaa. Sahat tekivät vararikon, mutta Kihlman itse sai suurin ponnistuksin kaikki sitoumuksensa suoritetuksi ja oli muutamassa vuodessa taas vakaalla pohjalla. Vaikeuksien ilmettyä von Schantz oli lähtenyt ulkomaille ja jättänyt Kihlmanin yksin. Silti Alfred Kihlman ei koskaan moittinut miestä tai syyttänyt häntä vastoinkäymisistään.

Kihlman oli myös Kansallis-Osake-Pankin hallintoneuvoston puheenjohtaja kymmenen vuoden ajan. Koko maan konepajateollisuudelle erittäin merkittävä panos oli Kihlmanin aloitteesta tehty päätös kotimaisen veturinvalmistuksen aloittamisesta vuonna 1900. Näistä teoista ja ansioista voimme päätellä, että opettajan ja rehtorin viran rinnalla Alfred Kihlman todellakin oli myös teollisuusalan suurmiestä.

PATRUUNANTALO

STOCKFORS